

ผลิตแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับโดยแก๊สซิฟิเคชั่น
Chestnut Shell Gasified by Gasification

จิรัฐติกุล กล้าหาญ^{1*}, อาทิตย์ คงใจดี¹, รนชัย กัญญานุก¹

^{1*} คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี 72130

โทร 084-4646145 โทรสาร035-434016 E-mail: nat_tapon_golf@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การผลิตแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับโดยแก๊สซิฟิเคชั่นนี้ผู้ศึกษาได้พบปัญหาในเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงเริ่มมีน้อยลงส่งผลกระทบต่อทำให้มีราคาสูงขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาแหล่งพลังงานทดแทน ซึ่งพลังงานทดแทนที่หาได้ง่ายคือพลังงานชีววมวล ผู้ศึกษาได้พบพืชชนิดหนึ่งคือกระเจับมีจำนวนมากในเขตพื้นที่ ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อชาวบ้านนำเนื้อกระเจับไปขายจะเหลือเปลือกเป็นขยะจำนวนมาก จึงนำมาศึกษาหาแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเกิดแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับ ปริมาณแก๊สมีเทนและประสิทธิภาพของแก๊สชีววมวลโดยใช้เตาเผาแก๊สซิฟิเคชันแบบเปลวไฟไหลลง จากผลการทดลองโดยการป้อนเชื้อเพลิงเปลือกกระเจับ 5 กิโลกรัมต่อครั้ง สามารถให้เชื้อเพลิงชีววมวลออกมาและนำแก๊สชีววมวลที่ออกมานำไปตรวจหาปริมาณแก๊สมีเทนได้ 6.8 % จากทดลองโดยปรับความเร็วอากาศที่ป้อนเข้าสู่ห้องเผาไหม้ของเตาเผาแก๊สซิฟิเคชัน 3 ระดับ คือ 2, 3 และ 4 เมตร/วินาทีพบว่าความเร็วอากาศที่ 3 เมตร/วินาทีให้ผลในการผลิตแก๊สชีววมวลได้ดีที่สุด และเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเกิดแก๊สมีเทนของเปลือกกระเจับ แกลบ และถ่านไม้ ปรากฏว่าเปลือกกระเจับให้ปริมาณแก๊สมีเทนมากที่สุดคือ 6.8 % , 5.5 % และ 1.5 % ตามลำดับ โดยทดลองจากการป้อนปริมาณเท่ากันอยู่ที่ 5 กิโลกรัมต่อครั้ง

คำสำคัญ: เปลือกกระเจับ, แก๊สซิฟิเคชัน, แก๊สซิฟิเคชัน

ที่มาและความสำคัญ

พลังงานทดแทน คือพลังงานเกิดจากการทับถมกันของซากพืชซากสัตว์ขนาดเล็กในทะเลเมื่อประมาณ 500 ล้านปี การทับถมและตกตะกอนเป็นชั้นหนาทับถมเป็นพันเมตรจนกลายเป็นชั้นหินใต้ผิวโลก ทำให้ได้รับความร้อนจากใต้พิภพและการเกิดการสลายตัวของอินทรีย์สาร ซึ่งเชื้อเพลิงดังกล่าวประกอบด้วย 3 สถานะของแข็งรู้จักในชื่อ ถ่านหิน ของเหลว คือ น้ำมันดิบ และก๊าซ ก็คือก๊าซธรรมชาติ โดยเรียกรวม พลังงานฟอสซิลหรือเชื้อเพลิงฟอสซิล

กะลาปาล์ม เป็นผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากการแยกเมล็ดในปาล์ม ในกระบวนการสกัดน้ำมันปาล์มดิบเกรด A กะลาปาล์มเป็นส่วนประกอบหนึ่งของผลปาล์ม โดยจะอยู่ระหว่างเส้นใยปาล์มที่ติดเปลือกด้านนอกสุด กับเนื้อปาล์มที่อยู่ด้านในสุด ลักษณะทั่วไปมีสีน้ำตาล เนื้อแข็ง และมีคุณสมบัติให้ค่าความร้อนต่อหน่วยพลังงานในระดับสูง จึงได้รับความนิยมนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงชีววมวล ทดแทนเชื้อเพลิงกระแสหลัก โดยปัจจุบันกะลาปาล์มเป็นที่ต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมที่มี Boiler เป็นหน่วยให้พลังงานในกระบวนการผลิตอย่างแพร่หลายอยู่ชนิดหนึ่งมีคุณสมบัติคล้ายกับกะลาปาล์มคือ เปลือกกระเจับ จะมีลักษณะแข็งเมื่อตากแดดจนแห้ง เวลาเผาก็เกิดประกายไฟแตกกระจายเหมือนกับกะลาปาล์ม คุณสมบัติดังกล่าวก็นำไปทดลองหาค่าความร้อนคงใกล้เคียงกับกะลาปาล์มซึ่งเปลือกกระเจับยังไม่มีใครนำไปศึกษาหาค่าความร้อนของเชื้อเพลิง

เขตพื้นที่ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรีประจันต์จังหวัดสุพรรณบุรี มีการทำการเกษตรหลายด้าน เช่น ข้าว กระเจับ และหัว ข้าวมีการทำมากที่สุดส่วนกระเจับทำรองลงมาจากข้าวในเขตพื้นที่ตำบลวังน้ำซับ ซึ่งกระเจับในการเพาะปลูกในแต่ละครั้งสามารถเก็บเกี่ยวได้ถึง 6-8 ครั้งซึ่งใน 1 เดือนการเก็บเกี่ยวกระเจับครั้ง 1 จะเก็บได้ 180 กก./ไร่และถ้าเก็บตลอดหน้าจะเก็บได้ 1,080-1,440 กก./ไร่และเมื่อทำการปลูกเปลือกแล้ว 1 กิโลกรัม จะได้น้ำหนัก 0.4 กิโลกรัมเปลือกจะเหลือ 0.6 กิโลกรัมถ้าคิดทั้งหมดแล้วจะเหลือเปลือกกระเจับเป็นขยะประมาณ 86.4 ตัน (งานวิจัยประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำซับ)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแก๊สชีววมวลที่เกิดจากเปลือกกระเจับนี้ขึ้นมาเพื่อศึกษาปริมาณแก๊สมีเทนของเปลือกกระเจับเพื่อผลิตเป็นพลังงานทดแทนทางด้านแก๊สชีววมวล

1.วัตถุประสงค์งานวิจัย

- 1.1. เพื่อศึกษาการเกิดแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับ โดยเตาเผาแก๊สซิฟิเคชัน
- 1.2. เพื่อศึกษาปริมาณแก๊สมีเทน (CH₄) ที่เกิดจากเปลือกกระเจับ
- 1.3. เพื่อเป็นการศึกษาหาประสิทธิภาพการเกิดแก๊สชีววมวลที่เกิดจากเปลือกกระเจับ

2.ขอบเขตของงานวิจัย

- 2.1. ทำการทดลองการเกิดแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับ
- 2.2. เตาเผาแก๊สซิฟิเคชันใช้เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชัน (Gasification)เปลี่ยนจากเปลือกกระเจับมาเป็นแก๊สชีววมวล (แก๊สเชื้อเพลิง)
- 2.3. พลังงานแก๊สชีววมวลจากเปลือกกระเจับ
- 2.4. ขนาดของเตาเผาที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 40เซนติเมตร สูง 55เซนติเมตร มีห้องเผาไหม้ทรงกระบอกมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร สูง 40 เซนติเมตร

3. ประโยชน์ของงานวิจัย

- 3.1. ได้พลังงานแก๊สชีววมวลที่เกิดจากเปลือกกระเจี๊ยบ
- 3.2. ได้รู้ถึงโครงสร้างทางเคมีของเปลือกกระเจี๊ยบของการเกิด แก๊สมีเทน (C_4H)
- 3.3. ได้แก๊สชีววมวลที่เกิดจากเตาเผาแก๊สซีไฟเออร์ แบบ Downdraft

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องเกิดแก๊สซีไฟเออร์จากเปลือกกระเจี๊ยบเพื่อเป็นการศึกษาหาพลังงานทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งมาเป็นการใช้พลังงานชีววมวลโดยเปลือกกระเจี๊ยบมาเผาในเตาแก๊สซีไฟเออร์และทำการจำกัดปริมาณอากาศเพื่อให้เกิดการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์และเมื่อได้แก๊สออกมา ก็จะผ่านตัวกรองต่างๆเพื่อที่จะทำให้แก๊สที่ได้สะอาดที่สุดก่อนที่จะนำมาอัดเข้าถังเก็บและนำไปใช้ต่อไปผู้จัดทำจึงได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีและหลักการต่างๆจากเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

4.1. กระเจี๊ยบ

กระเจี๊ยบเป็นพืชน้ำล้มลุกอายุหลายฤดู ลักษณะเป็นกอลอยน้ำ ใบมี 2 แบบ คือ ใบใต้น้ำเป็นเส้นยาวคล้ายราก ส่วนใบลอยน้ำรูปคล้ายสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนกระเจี๊ยบเป็นไม้น้ำชนิดหนึ่งที่น่าสนใจมากเพราะผลมรูปร่างประหลาด คล้ายหน้าควายที่มีเขาโค้ง ๒ เขา สีชมพูเข้ม ถ้านำไปต้มเปลือกจะเป็นสีดำสนิท เมื่อกะเทาะเปลือกนอกที่แข็งออก จะได้เนื้อในสีขาว

รูปที่ 1 กระเจี๊ยบ

4.2 ชีวมวล (Biomass)

ชีวมวล (Biomass) หมายถึงวัสดุหรือสารอินทรีย์ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นพลังงานได้ชีวมวลนับรวมถึงวัสดุทิ้งทางการเกษตรเศษไม้ ปลายไม้จากอุตสาหกรรมไม้มูลสัตว์ของเสียจากโรงงานแปรรูปทางการเกษตรและของเสียจากชุมชนหรือกากจากกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม การเกษตร

4.2.1 การแปรรูปชีวมวลให้เป็นพลังงาน

4.2.1.1. การเผาไหม้โดยตรง (Combustion) เมื่อนำชีวมวลมาเผาจะได้รับความร้อนออกมาตามค่าความร้อนของชนิดชีวมวลความร้อนที่ได้จากการเผาสามารถนำไปใช้ในการผลิตไอน้ำที่มีอุณหภูมิและความดันสูงไอน้ำนี้จะถูกนำไปขับเคลื่อนกังหันไอน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าต่อไปตัวอย่างชีวมวลประเภทนี้คือเศษวัสดุทางการเกษตรและเศษไม้

4.2.1.2. การหมัก (Fermentation) เป็นการนำชีวมวลมาหมักด้วยแบคทีเรียในสภาวะไร้อากาศชีวมวลจะถูกย่อยสลายและแตกตัวเกิดแก๊สชีวภาพ (Biogas) ที่มีองค์ประกอบของแก๊สมีเทนและคาร์บอนไดออกไซด์แก๊สมีเทนที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในเครื่องยนต์สำหรับผลิตไฟฟ้า

4.2.1.3. การผลิตแก๊ส (Gasification) เป็นกระบวนการเปลี่ยนเชื้อเพลิงแข็งหรือชีวมวลให้เป็นแก๊สเชื้อเพลิงเรียกว่าแก๊สชีวภาพ (Biogas) มีองค์ประกอบของแก๊สมีเทนไฮโดรเจนและคาร์บอนมอนอกไซด์สามารถนำไปใช้กับกังหันแก๊ส (Gas Turbine)

4.3 ชนิดของแก๊สซีไฟเออร์ (Type of Gasifier)

4.3.1 แก๊สซีไฟเออร์ชนิดเบดอยู่กับที่ (Fixed Bed Gasifier) แก๊สซีไฟเออร์ชนิดนี้เป็นชนิดที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายในอดีตอุณหภูมิการทำงานจะอยู่ที่ประมาณ 1,000 C แก๊สซีไฟเออร์ชนิดนี้สามารถแบ่งย่อยได้อีก 2 แบบตามลักษณะของทิศทางการไหลของอากาศหรือเปลวไฟคือแบบเปลวไฟไหลขึ้น (Updraft) และแบบเปลวไฟไหลลง (Downdraft)

ตารางที่ 1 แสดงส่วนประกอบของโปรดิวเซอร์แก๊สจากแก๊สซิฟิเคชันแบบต่างๆ

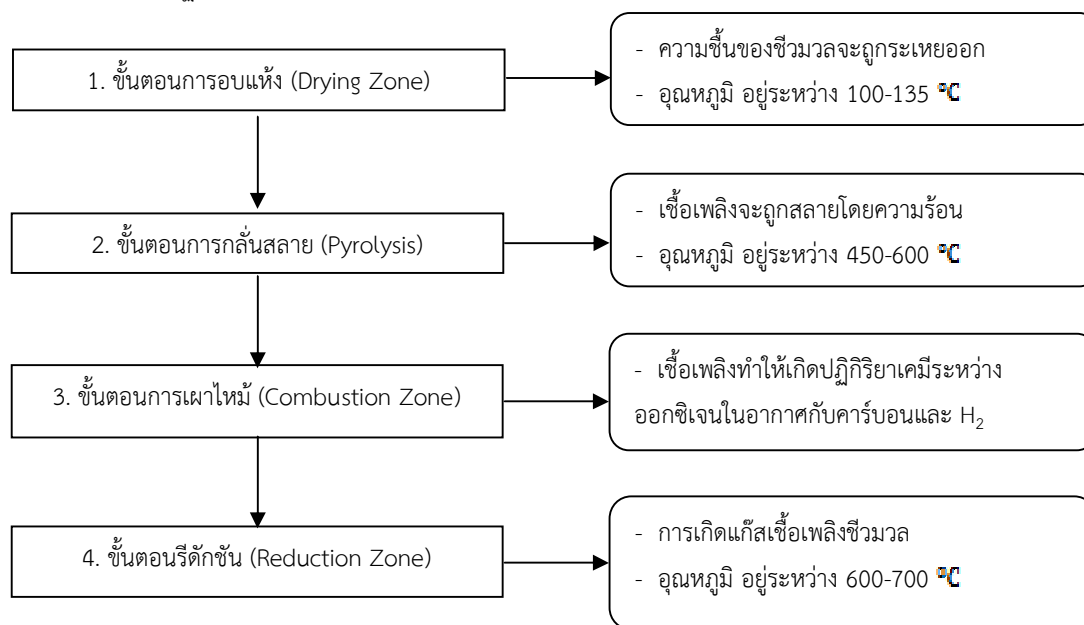
TYPE	Gas composition % v/v dry					HHV Mj/N m ³	Gas Quality	
	H ₂	co	CO ₂	Ch ₄	N ₂		Tar	Dust
Fluidized Bed, Air blown	9	14	20	7	50	5.4	Fair	Poor
Updraft, Air Blown	11	24	9	3	53	5.5	Poor	Good
Downdraft, Air Blown	17	21	13	1	48	5.7	Good	Fair
TYPE	Gas composition % v/v dry					HHV Mj/N m ³	Gas Quality	
	H ₂	co	CO ₂	Ch ₄	N ₂		Tar	Dust
Downdraft,Oxygen-Blown	32	48	15	2	3	10.4	Good	Good
Mulfi-solid Fluidized Bed	15	47	15	23	0	16.1	Fair	Poor
Twin Fluidized Bed Gasification	31	48	0	21	0	17.4	Fair	Poor

ที่มา: เตาเผาแก๊สซิฟิเคชัน (อี.เทค)

4.4 เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชัน (Gasification Technology)

กระบวนการแก๊สซิฟิเคชันเป็นการเปลี่ยนเชื้อเพลิงชีวมวลซึ่งอยู่ในสถานะของแข็งให้เป็นเชื้อเพลิงแก๊สซึ่งเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงชีวมวลในที่จำกัดอากาศโดยความร้อนที่เกิดขึ้นนี้จะเร่งปฏิกิริยาแบบต่อเนื่องกลายเป็นโปรดิวเซอร์แก๊สหรือเชื้อเพลิงแก๊ส (Fuel Gas)

4.4.1 ปฏิกิริยาในการผลิตแก๊สเชื้อเพลิงชีวมวลสามารถแยกเป็น 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

รูปที่ 2 แผนผังแสดงขั้นตอนการเกิดปฏิกิริยาต่างๆ 4 โชนของกระบวนการแก๊สซิฟิเคชัน

4.5.การเผาไหม้

การเผาไหม้เป็นปฏิกิริยาคายความร้อนร่วมการเกิดความร้อนสูงและแสง เป็นปรากฏการณ์ที่ปฏิกิริยาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยความร้อนที่เกิดจากปฏิกิริยา เมื่อใช้สารชีวมวลเป็นเชื้อเพลิง ปฏิกิริยาออกซิเดชันที่มีความร้อนเกิดขึ้นโดย คาร์บอน (C), ไฮโดรเจน (H₂), ออกซิเจน (O), ซัลเฟอร์ (S) ที่เผาไหม้ได้ และไนโตรเจน (N), น้ำ H₂O และแฉะ ซึ่งอยู่ในสารชีวมวลทำปฏิกิริยากับออกซิเจน เรียกว่าการเผาไหม้ สมการการเผาไหม้จะเกิดดังต่อไปนี้

สำหรับไนโตรเจน (N) สามารถทำปฏิกิริยากับออกซิเจน (O) ทำให้เกิดเป็นสารประกอบไนโตรเจนออกไซด์ แต่เกิดในปริมาณที่น้อยมาก ดังนั้น ในแง่ปฏิกิริยาการเผาไหม้ จึงถือว่าไม่เกิดการเผาไหม้

จากสมการการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงจึงพบว่าไอเสียที่เกิดขึ้นนั้นจะประกอบด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂), น้ำ(H₂O) และซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ใน ทางปฏิบัติอาจเกิดการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงที่ไม่สมบูรณ์ ทำให้สารคาร์บอนในเชื้อเพลิงเกิดเป็นเขม่า ซึ่งเป็นสารคาร์บอนที่เกิดจากการไม่ทำปฏิกิริยาเผาไหม้ หรือเรียกว่าคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) ซึ่งเป็นสารประกอบของคาร์บอนที่ยังเผาไหม้ไม่สิ้นสุด ผลผลิตทั้งสองตัวนี้ถือเป็นเชื้อเพลิงส่วนที่เผาไหม้ไม่หมดที่เกิดจากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนภฤต แก้วมณี ปี 2556 การออกแบบและพัฒนาเตาเผาชีวมวลเพื่อผลิตก๊าซสังเคราะห์น้ำมันดินต่ำ

นฤเบศร์ หนูโสเพชร นายสิทธิชัย วงศ์หน่อ ปี 2553 การออกแบบและสร้างเตาแก๊สซิฟิเออร์ขนาดเล็กสำหรับผลิตกระแสไฟฟ้า

ปิ่น ประมาพันธ์ ปี 2555 เตาเผาแก๊สซิฟิเออร์

สุภา บุญดี ออกแบบสร้างผลิตเตาหลังก๊าซชีวมวลจากเศษไม้ ชี้เลื่อย แกลบและน้ำมันพืชเตาปฏิกรณ์ชีวมวล Gasifier Reactor Stove Model iizz v.1

ณัฐพล บุญพิทักษ์ ปี 2555 การจำลองกระบวนการแก๊สซิฟิเคชันแบบอโตเทอร์มัลโดยใช้น้ำ

บุริมภัทร ปกรณ์ศิริ ปี 2552 การลดการใช้น้ำมันเตาและการจัดการของเสียผ่านกระบวนการแก๊สซิฟิเคชันของกากตะกอนชีวภาพในอุตสาหกรรมกระดาษรีไซเคิล

6. วิธีดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานวิจัยเตาเผาแก๊สซิฟิเออร์แบบลงล่างตั้งแต่การศึกษาค้นคว้าข้อมูลตลอดจนถึงการทดสอบและบันทึกผลการทำงาน โดยจะบอกวิธีการดำเนินงานต่างๆของงานวิจัยเป็นขั้นตอนตามแบบแผนที่เตรียมไว้โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานจัดทำโครงสร้างซึ่งมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

รูปที่ 3 เตาเผาแก๊สซิฟิเออร์

รูปที่ 4 เปลือกกระดาษ

6.1 การคำนวณงานวิจัย

6.1.1 การคำนวณหาปริมาณอากาศ

สูตรที่ใช้ในการคำนวณปริมาณอากาศที่เข้าสู่เตาเผา คือ $Q = VA$

เมื่อ Q = ปริมาณอากาศที่เข้าสู่เตาเผา เป็นลูกบาศก์เมตร / วินาที

V = ความเร็วลมในการพาอากาศเข้าไป เป็นเมตร / วินาที

A = พื้นที่หน้าตัดของท่อที่อากาศไหลผ่าน เป็นตารางเมตร

d = เส้นผ่านศูนย์กลางของท่ออากาศ เป็น เมตร

คำนวณครั้งที่ 1 ให้ $V = 2 \text{ m/s}$ $A = \frac{\pi d^2}{4}$ $d = 0.04 \text{ เมตร}$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } Q &= 2 \times \frac{\pi}{4} (0.04^2) \\ Q &= 0.0025 \text{ m}^3/\text{s} \end{aligned}$$

คำนวณครั้งที่ 2 ให้ $V = 3 \text{ m/s}$ $A = \frac{\pi d^2}{4}$ $d = 0.04 \text{ เมตร}$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } Q &= 3 \times \frac{\pi}{4} (0.04^2) \\ Q &= 0.0037 \text{ m}^3/\text{s} \end{aligned}$$

คำนวณครั้งที่ 3 ให้ $V = 4 \text{ m/s}$ $A = \frac{\pi d^2}{4}$ $d = 0.04 \text{ เมตร}$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } Q &= 4 \times \frac{\pi}{4} (0.04^2) \\ Q &= 0.005 \text{ m}^3/\text{s} \end{aligned}$$

6.1.2 จำนวนการเลือกใช้พัดลมโบลเวอร์

1) คำนวณหาปริมาตรของเตาเผา

$$\text{สูตร } Q_{\text{เตาเผา}} = \frac{\pi D^2}{4} \times L$$

แทนค่า $D = 0.4 \text{ m. } L = 0.55\text{m}$

$$\text{จะได้ } Q_{\text{เตาเผา}} = \frac{\pi(0.4^2)}{4} \times 0.55$$

$$Q_{\text{เตาเผา}} = 0.069 \text{ m}^3$$

2) คำนวณหาปริมาตรที่ต้องถ่ายเท

$$\text{สูตร ปริมาตรที่ต้องถ่ายเท} = \frac{Q_{\text{เตาเผา}} \times \text{จ.น.การถ่ายเท}}{60 \text{ นาที}}$$

จำนวนการถ่ายเทของเตาเผาต้องเป็น 100 ถ้าถ่ายเทไม่หมดเตาอาจจะเบิด

$$\text{แทนค่า ปริมาตรที่ต้องถ่ายเท} = \frac{0.069 \times 100}{60 \text{ นาที}} \text{CMM}$$

$$\text{ปริมาตรที่ต้องถ่ายเท} = 0.115 \text{ CMM}$$

6.2 การทดสอบและการบันทึกข้อมูล

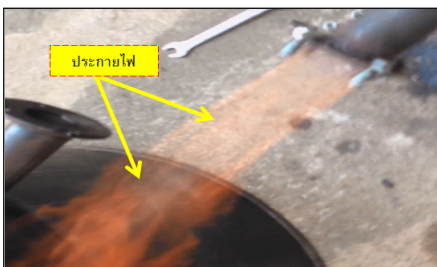
6.2.1 ขั้นการเตรียมเปลือกกระเจี๊ยบที่แห้งแล้วที่ความชื้นประมาณ 12 – 18 %

6.2.2 ขั้นการติดเตาเผาโดยใส่เชื้อเพลิงลงไป 5 กิโลกรัม แล้วควบคุมอากาศโดยใช้ความเร็วของอากาศอยู่ที่ 2, 3 และ 4 เมตร/วินาที เพื่อดูปริมาณของแก๊สที่เอาออกมาใช้ว่าความเร็วของอากาศแค่ไหนให้ปริมาณแก๊สได้มากกว่า

6.2.3 ขั้นตอนทดสอบปริมาณแก๊สที่ได้ออกมาใช้งานมาได้ปริมาณมากแค่ไหน โดยการจับเวลาในการติดไฟในการทดลองนี้ช่วงไหนที่มีการติดไฟได้เวลานานที่สุดเพื่อจะนำมาใช้งานและนำแก๊สที่ได้ออกมานำมาตรวจหาค่าประกอบของแก๊ส

6.3. ผลการดำเนินงานวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบเผาเชื้อเพลิงเปลือกกระเจี๊ยบในเตาเผาแก๊สซีไฟเออร์ โดยเปลือกกระเจี๊ยบมีความชื้น 12-18 % ซึ่งจะเปรียบเทียบกับปริมาณอากาศที่ป้อนเข้าสู่เตาเผาแก๊สซีไฟเออร์ ดังตาราง 2

- 1) วัดอุณหภูมิโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์แบบดิจิตอลค่าที่ได้มีดังนี้
- อุณหภูมิภายในเตาเผา มีค่าเท่ากับ 545 °C
 - อุณหภูมิที่ท่ออากาศทางเข้า มีค่าเท่ากับ 35 °C
 - อุณหภูมิที่ท่อวนแก๊สออก มีค่าเท่ากับ 80 °C
 - อุณหภูมิของแก๊ส มีค่าเท่ากับ 59 °C

ตารางที่ 2 ตารางบันทึกผลการเกิดแก๊สชีววมวลซึ่งจะเปรียบเทียบกับปริมาณอากาศที่ป้อนเข้าสู่เตาเผาแก๊สซิฟิเคชัน โดยน้ำหนักของเปลือกกระจัดเท่ากับ 5 กิโลกรัม

ความเร็วอากาศ	ปริมาณอากาศ	การเกิดแก๊สแล้วติดไฟ	เวลาที่ไฟติด
2 m/s	0.0025 ลูกบาศก์เมตร/วินาที	ไม่ติด(อากาศเบาต้นแก๊สมาไม่ได้)	-
3 m/s	0.0037 ลูกบาศก์เมตร/วินาที	ติดดีมาก	5 นาที
4 m/s	0.005 ลูกบาศก์เมตร/วินาที	ติดแล้วดับ (อากาศแรงมากกว่าแก๊ส)	30 วินาที

จากตารางบันทึกผลการทดลอง

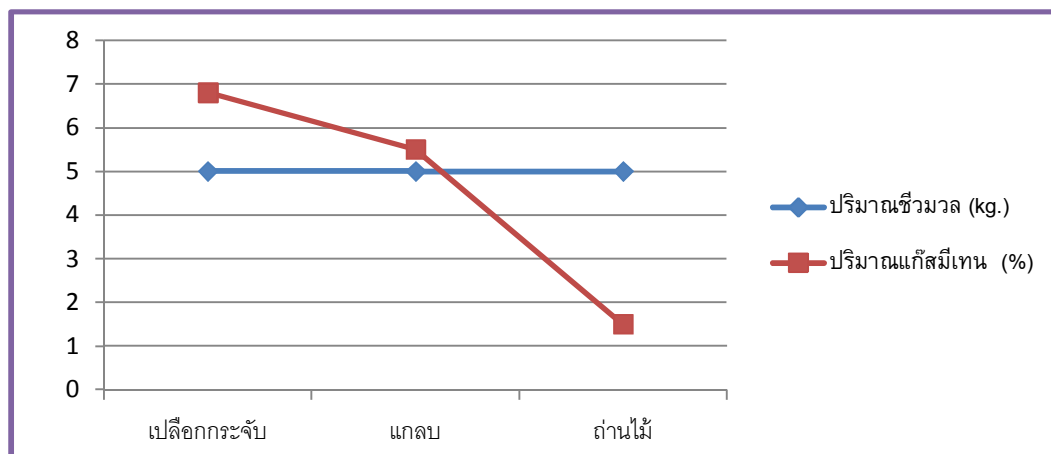
ครั้งที่ 1 ใช้ความเร็ว 2 เมตร/วินาที ปริมาณอากาศที่เข้าไปจะได้ 0.0025 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ทดลองการเกิดแก๊สด้วยการจุดไฟที่แก๊สออก ผลปรากฏว่าไฟไม่ติด เนื่องจากอากาศน้อยไม่พอที่จะทำการเผาไหม้แก๊สจึงไม่ออกที่ออกมามีแต่ควัน

ครั้งที่ 2 ใช้ความเร็ว 3 เมตร/วินาที ปริมาณอากาศที่เข้าไปจะได้ 0.0037 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ทดลองการเกิดแก๊สด้วยการจุดไฟที่แก๊สออก ผลปรากฏว่าไฟติด เนื่องจากอากาศพอที่จะทำการเผาไหม้แก๊สแต่เผาไหม้ไม่สมบูรณ์จึงออกมาเป็นแก๊สชีววมวล

ครั้งที่ 3 ใช้ความเร็ว 4 เมตร/วินาที ปริมาณอากาศที่เข้าไปจะได้ 0.005 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ทดลองการเกิดแก๊สด้วยการจุดไฟที่แก๊สออก ผลปรากฏว่าไฟติดแล้วดับ เนื่องจากอากาศมากเมื่อทำการเผาไหม้จะเป็นการเผาไหม้ที่สมบูรณ์แก๊สจึงออกมาน้อยที่ออกมาไอความร้อน

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบปริมาณแก๊สมีเทนและความชื้นของแก๊สที่ได้จากเปลือกกระจัด ถ่านไม้และแกลบ

ชนิดชีววมวล	ปริมาณชีววมวล (กิโลกรัม)	ปริมาณแก๊สมีเทน (%)	ปริมาณความชื้น (%)
เปลือกกระจัด	5	6.8	18
ถ่านไม้	5	1.5	18
แกลบ	5	5.5	18

รูปที่ 5 กราฟแสดงการเปรียบเทียบปริมาณแก๊สมีเทนและความชื้นของแก๊สที่ได้จากเปลือกกระจัด แกลบ และถ่านไม้

7. สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการเกิดแก๊สซิฟิเคชันจากเปลือกกระจัด ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาถึงองค์ประกอบทางเคมีและหาประสิทธิภาพของการเกิดแก๊สชีววมวลที่เกิดจากเปลือกกระจัด

7.1 สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

จากผลการทดลองเพื่อทำการหาแก๊สชีววมวลที่เกิดจากเปลือกกระจัดโดยแก๊สซิฟิเคชัน โดยใช้เตาเผาแก๊สซิฟิเคชัน ซึ่งมีหลักการทำงานแบบ Downdraft โดยที่เปลือกกระจัดมีความชื้นที่ 12- 18 % ซึ่งจะเปรียบเทียบกับปริมาณอากาศที่ป้อนเข้าสู่เตาเผาแก๊สซิฟิเคชัน โดยป้อนที่ความเร็ว 3 เมตร/วินาที ซึ่งมีปริมาณอากาศที่เข้าสู่ห้องเผาไหม้อยู่ที่ 0.0037 ลูกบาศก์เมตร/วินาที จึงทำให้เกิดแก๊สที่ไหลออกมาและทำการจุดด้วยไฟ

ผลปรากฏว่าติดไฟได้ เป็นตำแหน่งของการเผาไหม้ที่เหมาะสมเมื่อเทียบความเร็วที่ตำแหน่งอื่นๆ ของการเกิดแก๊ส ซึ่งมีค่าแก๊สมีเทนอยู่ที่ 6.8 % โดย
น้ำหนักของเปลือกกระจัดที่ใช้ในเผาไหม้อยู่ที่ 5 กิโลกรัม

7.2 อภิปรายผล

- 7.2.1 ปัญหาของเชื้อเพลิง คือกระจัดจะเกาะกันอยู่เมื่อเผาไหม้จะไม่ค่อยไหลลงไปในห้องเผาไหม้
- 7.2.2 ปัญหาของแก๊สที่ออกมาจะมีควันไฟออกมาเวลาจุดไฟจึงทำให้ติดยาก

7.3 ข้อเสนอแนะ

- 7.3.1 ควรมีอุปกรณ์ช่วยให้เชื้อเพลิงไหลลงเข้าสู่ห้องเผาไหม้
- 7.3.2 ควรมีระบบกักควันไฟไม่ให้ออกมาพร้อมแก๊สโดยตรงให้